

та кішки здобули особливий статус, який не дозволяв застосовувати їх в дослідах, а дозвіл на вівісекцію мала можливість придбати тільки установа, а ніяк не суб'єкт.

Зняття заборони прокоментували таким чином: «це закон будь-якого суспільства - коли необхідно, можна принести в жертву одну особу заради всього суспільства».

Звіряче поводження з тваринами, на жаль, залишається для України повсякденністю. Незважаючи на Закон «Про охорону тварин від жорстокого поводження» у нас є, однак імовірність притягнути винних до відповідальності досить ілюзорна. Безумовно в Україні - мізерні штрафи, які ніяк не лякають і ніяк не гальмують гнобителів тварин. По суті через жорстоке поводження з тваринами враховано найбільший стягнення (ст. 89 КпАП) - аж до 357 гривень. А за муки або вбивство тварин враховане стягнення аж до 3400 гривень або обмеження волі аж до 2 років (ст. 299 ККУ). Але в практиці порушників до відповідальності ніяк не притягають: правоохоронні органи не бажають працювати над даною проблемою, і пускають подібні справи на самоплив.

Мостіпан Ю.О.,

курсант 1 курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РІВНІСТЬ VS СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Уявлення людей про рівність і справедливість існують протягом мільйонів років. Можна сказати, що вони є незмінними супутниками людини, оскільки, навіть, первісному суспільству були властиві норми моралі, які теж торкались і рівності, і справедливості. Над цими питаннями розмірковували найбільш відомі мислителі різних епох. І в сучасному світі немає єдиного, універсального рішення щодо того, як же ці поняття розуміти? Чи вони є синонімами, чи протилежні за своєю сутністю? Я вважаю, що певна протилежність, певне протистояння між цими поняттями все-таки є і саме цим міркуванням присвячене моє есе.

Очевидно, що ці категорії є глобальними. Про рівність і справедливість багато розмірковують, про них багато пишуть і дискутують на цю тематику в різних сферах. І ці сфери дуже різні – філософська, юридич-

на, економічна, історична, соціологічна, політична, релігійна та ін. Що ще раз доводить актуальність і важливість цих питань в умовах сьогодення.

Зараз дуже часто ми чуємо і говоримо про рівність прав і рівність обов'язків, рівність жінок і чоловіків, рівність різних можливостей та ін. А як багато чуємо про справедливість прав і справедливість обов'язків, справедливість між жінками і чоловіками, справедливість різних можливостей? Відразу і не пригадаєш. Тут на думку спадає відомий всім жарт: «Як будемо ділити: по-чесному, по-братськи, по-справедливості чи порівну?». І кожному зрозуміло, що це буде чотири різних розподіли. Я впевнена, якщо запитати в людей, що ж таке чесність, братство, справедливість, то в кожного буде своя відповідь на це питання, оскільки кожен має свої уявлення, які залежить від внутрішніх переконань людини. І тільки уявлення щодо рівного розподілу буде більш-менш однакоvim. Чи згадати інший приклад, про який нам розповідали, коли є одна порція їжі і потрібно нагодувати маленьку дитину і дорослу людину. І тут, якщо вчинити за принципом рівності, то порцію потрібно розділити порівну на двох. А якщо за принципом справедливості – то дорослій людині потрібно дати їжі більше, оскільки їй необхідно більше, тому що в неї дорослий організм.

Спочатку щодо рівності. Що ж таке рівність? Здається, просте питання, проте тут теж є певні суперечності. Насправді, саме нерівність існує вже від природи. Ми всі народжуємося нерівними, унікальними. І цю унікальність, нерівність ми проносимо через все життя. Ми різні за статтю, в нас різне здоров'я, фізичні і психологічні можливості, кожен з нас має неповторний, внутрішній, духовний світ, ми по-різному висловлюємо свої емоції і почуття, в нас різні життєві цінності і різні моральні ідеали... І кожна людина в цьому неповторна. І для того, щоб зберегти свою унікальність і неповність людині потрібна рівність в природних, невід'ємних правах, необхідних для вільного і гідного існування, таких як право на життя, честь і гідність, недоторканість і безпеку, свободу віросповідання та ін. Але, часто саме поняття рівності розуміється по-різному, тому що, в одному випадку, за основу рівності приймаються надані рівні можливості, а в іншому – отримані кінцеві результати. На мою думку, саме в залежності від того, що ми приймаємо за основу, говорячи чи розмірковуючи про рівність, таким, як результат, і буде наше сприйняття і розуміння рівності.

Стосовно справедливості. Зазвичай, якщо людина хоче поступити по відношенню до інших справедливо, то її може очікувати негативний результат, спричинений розбіжністю думок щодо ситуації, яка виникла.

На своєму прикладі можу підтвердити ці слова: влітку у мене з моїм тепер вже колишнім товаришем виникла суперечка щодо моєї поведінки по відношенню до нього: вважаючи, що я повинна підтримати його в будь-якій ситуації, незалежно від того, правий він чи ні, він почав ображати мого знайомого, абсолютно впевнений у тому, що його дії будуть схвалені і підтримані, але я, керуючись почуттям справедливості, не підтримала сказаних ним образ на адресу іншої людини, що спричинило його обурення і викликало сварку між нами, наслідком якої стало припинення спілкування. В ситуації, що склалася, він категорично наполягав на своїй правоті, говорячи про те, що в дружніх стосунках немає місця справедливості. На мою думку, це безглуздо. Якщо ми хочемо, щоб у світі існувала справедливість, то маємо удосконалювати свої моральні і духовні цінності, задля більшого розуміння того, що відбувається у відносинах між людьми.

Тобто, виявляється, що справедливість – це більш складне і досить суб'єктивне поняття. Часто людина називає справедливістю те, що вигідно називати саме їй. Навіть, якщо людина говорить «Я об'єктивно оцінюю» чи «Я об'єктивно ставлюсь», все одно ця об'єктивність буде залежати від рівня знань, власного життєвого досвіду, внутрішніх переконань людини. Звісно, що тут ми не можемо говорити про якусь абсолютну об'єктивність, так чи інакше, це буде суб'єктивне ставлення. Я думаю, що справедливість – це коли людина отримує те, чого вона заслуговує. Як на мене, то тотожним поняттям справедливості є чесність. Чесність по відношенню до себе, чесність по відношенню до інших.

Важливо відзначити, що розуміння справедливості змінювалось та еволюціонувало з розвитком людства. І часто справедливість була інструментом в руках правителів, згадати хоча б рабовласницьке суспільство. Чи, наприклад, відому історію про Робін Гуда, який відбирав гроші в багатих, віддавав бідним, при цьому частину залишаючи собі. Чи хотіли б ці люди, які в такий спосіб вершили «справдливість», відчувати цю саму справедливість на собі?

До речі, деякі люди ототожнюють рівність і справедливість, розуміючи ці поняття як практично синоніми з певними, зовсім не суттєвими відмінностями, говорячи що рівність – це така формалізована справедливість.

Підсумовуючи свої міркування на цю тему, хочеться сказати, що рівність і справедливість – водночас і багатогранні, і дискусійні, і життєво необхідні нам поняття. Дійсно, в ідеї справедливості дуже часто присутній елемент або елементи нерівності, оскільки справедливість, на мою думку, необхідно розуміти як певну, необхідну відповідність чи

вимогу між чимось і чимось, наприклад, між правами та обов'язками, працею та винагородою, злочином і покаранням. А рівність, перш за все, це надані рівні можливості. Між ними не можна проводити паралель, оскільки тоді втрачається сенс одного з них, тому що, рівність не означає справедливість!

Пекарчук А.В.,
студент 1 курсу Інституту
прокуратури та кримінальної юстиції
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ ТА ЗВИЧАЇ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ЄДНІСТЬ ТА АНТАГОНІЗМ

Сучасний світ складається з великої кількості стереотипів, які формувалися впродовж багатьох років. Одним з таких є положення чоловіка і жінки в суспільстві, їх права та обов'язки. Саме цей стереотип сформував досить актуальну проблему сьогодення – гендерна рівність.

Можна навести багато прикладів щодо цієї проблеми. Досить часто доводиться чути, що жінки не можуть займати керівні посади, що їм не місце у політиці, що вони не можуть працювати у сфері пов'язаній з точними науками (моїй знайомій і досі всі дивуються, як вона змогла скласти фізику на найвищій бал і чому вона взагалі її складала, бо вона ж дівчина!). Всі ці приклади формують чоловіки. Але жінки, які постійно наголошують на даній проблемі самі приймають активну участь в її поглибленні. Наприклад, доволі часто вони вимагають від чоловіків поступатися місцем у міському транспорті, допомагати нести важкі сумки, примушують виконувати різні нібито «чоловічі» хатні справи.

Що ж таке гендерна рівність? Чи існує вона в сучасному українському суспільстві? Чи повинна вона взагалі існувати? І чи можливе її існування? Саме ці питання будуть розкриватися в даній роботі.

Хотілося б розпочати з невеликого екскурсу в історію. Поділ праці між чоловіком і жінкою відбувся ще за часів первісного суспільства. Тобто жінка доглядала за домівкою, а чоловік повинен був приносити здобич та охороняти оселю. Суспільство продовжувало розвиватися і чоловіки вже повинні були забезпечувати родину матеріальними благами, працюючи на землі феодала, займаючись ремеслом чи торгівлею